

574

Mikils ætti ég aumur að akta

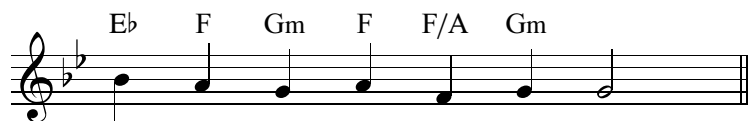
1. Mik - ils ætt - i ég aum - ur að akt - a ást og mis - kunn Guðs míns góð - a,
 2. Guð fað - ir þá gáf - u sæt - a, góð - an son sinn til vor send - i,
 3. Ef oss þett - a ei nóg þætt - i eyk - ur Guð á virð - ing slík - a,
 4. Dýrð - leg þess - i Drott - ins gæð - i dag - leg - a þiggj - a heims - ins þjóð - ir.

að hann send - ir oss að vakt - a engl - a sín - a burt frá voð - a.
 Guðs - son lausn og lið - semd mæt - a líkn oss veitti' af sinn - i hend - i.
 engl - um sín - um hann of - an á bætt - i, oss ljær hann þá dyggð - a - rík - a.
 Þó er ei minn - a það hjálp - ræð - i að þjón - a oss slík - ir kapp - ar góð - ir

Holl - um þess - um hans höfð - ingj - um hér vill oss Guðs ves - al - ing - um
 Helg - ur andi' oss hugg - ar feg - inn, hjálp - in hans bregst eng - an veg - inn.
 Þann - ig nú með þýtt sam - held - i þjón - ar oss allt himn - eskt veld - i.
 sem í kring - um sjálf - an stand - a son - inn, fð - ur og helg - an and - a,

mik - il oft liggj - a makt á.
 Guð vill enn brest vorn bæt - a.
 Oss það for - undr - a ætt - i.
 skær - ir með skýr - leiks æð - i.

5. Guð minn bauð þeim göfuglegum
 geyma að mér í ferðum mínum,
 öllu starfi og útvegum
 einnig bera' á höndum sínum
 svo við stein ég steyti' ei fæti,
 stórum engum meiðslum mæti.
 Illt vér ei iðka megum.

6. Svo mun koma á seinasta dómi
 sjálfur Guð með engla alla,
 láta þá með lúðrahljómi
 lýð rétt kristinn fyrir sig kalla.
 Af veraldar vindum fjórum
 vel mun þá með blíðleik stórum
 heilsa oss Herrann frámi.